

Autentiske Drømme Håbefulde Drømme

Skrevet af Amon F. Vestergaard – HF-studerende 2023

**Søvnbesværet. Ulidelige timer. Stillesiddende. Studerende. Nemt forstyrrende.
Distraherende. Intetsigende. Understimulerende. Ikke belønnende.**

I Danmark er vi nogen hjerner, der resonerer med følelsen af de her ord.
Ifølge Psykiatrifonden er det faktisk omkring fem procent af de danske hjerner der resonerer.
Det svarer til omkring 300.000 hjerner. Og det vil jeg påstå, er en betydelig del af vores samfund.

De her omtalte hjerner - lider af ADHD.

Men hvad er ADHD?

Forkortelsen står for **Attention Deficit - Hyperactivity Disorder**.

Altså **Opmærksomheds underskud og hyperaktivitets forstyrrelse**.

Jeg vil nu påstå at det ikke handler om manglende opmærksomhed, men mere en manglende evne til at styre hvor og hvornår, man er opmærksom.

**Nattevagtende. Timevis krybende. Altseende. Hyperfokuseret.
Spejdende. Målsøgende. byttet spottet og fanget. belønnende.**

Men hvorfor er vi nogen iblandt os, der fungerer på den her måde?

Kan det tænkes at nogle af vores hjerner hænger fast i fortiden?

Hænger fast i en tid hvor vi alle var sådan. Hvor det klart var en fordel at være supervagtsom, at ignorere det uvæsentlige og kunne glemme omverdenen og fokusere på det livsvigtige i timevis!

Eller har der altid været nogen iblandt os ... der har haft fordele ... der gjorde, **at man var bedre til at søge bytte, eller til at holde sig vågen om natten, mens resten af flokken sov?**

Verdensbilledet ændrer sig, vores levemåde ændrer sig, og uanset hvorfor nogens hjerner fungerer sådan, så har vi i dag tabt dem på gulvet.

Autentiske! håbefulde hjerner fyldt med drømme ... om hvad de vil med deres liv.

Det er svært helt konkret at sige, hvordan hvert individ er påvirket af lidelsen, da det er forskelligt fra person til person. Overordnet set, har vi det til fælles, at vores lillehjerne er en smule mindre, og vores belønningscenter ikke fungerer som jeres.

Og det gør det ufatteligt svært nogle gange at begå sig i det her samfund, vi har skabt.

Et samfund hvor det forventes, at man kan sidde i ulidelige antal timer, i understimulerende omgivelser, og lære, gøre, arbejde med det der er intetsigende!

Og det giver nederlag, når man ikke kan indordne sig.

Personligt ... kæmper jeg en konstant kamp, Hvor jeg ser andre nemmere kunne løfte opgaven.

Og det går udover selvtillid, selvværd og drømme.

Mine nederlag er utællelige.

Hvad er så samfundets svar til de anstrengte hjerners problemer?

At vi har forståelse? ... At vi indretter det således, at der er flere måder at lære på? ... Flere måder at leve på? ... Flere måder at begå dig i samfundet på?

Nej Det er ønskedrømme.

Tag i stedet nogen piller!

Så jeg er nødt til at pumpe mig fuld af meta amfetamin bare for at kunne holde ud at sidde i den her forsamling.

Brokker jeg mig over min medicin? ... Nej, det må I ikke tro.

Jeg er himmelråbende taknemmelig for at have fået et værktøj, der gør det muligt at komme lidt tættere på drømmen om en uddannelse. Et værktøj jeg for øvrigt først fik for 3 år siden.

Men samtidigt, ærgrer det mig grænseløst, at vi har bygget vores samfund op således at det er nødvendigt at microdose metamfetamin for at kunne deltage.

Og det ER nødvendigt, for folk med en hjerne som min. En hjerne fyldt med Autentiske Drømme, Håbefulde Drømme. Drømme der ikke kan opnås, fordi min hjerne kæmper imod de rammer og kasser vi i vores samfund har sat op, for at kunne komme hen til drømmene.

Jeg er ikke i tvivl om, at ADHD-hjerner ville fungere bedre i oldtidens samfund, hvor vi bestod af jægere.

Men hvem er jeg til at påstå det?

Jeg er Far til 3 ...

jeg er 33 ...

Jeg lider af ADHD ...

Men i den her sammenhæng er jeg først og fremmest indehaveren af ikke mindre en 10 fejlslagne forsøg på at tage en uddannelse. 10 gange hvor jeg har forsøgt at presse min hjerne ned i den kasse, som man er nødt til, hvis man vil have en uddannelse i vores samfund. Og nu prøver jeg håbefuldt igen.

Min håbefulde drøm er, at vi en dag får indrettet vores samfund til, at der er bedre plads til neuroatypiske hjerner som min. Et samfund hvor vi giver værktøjer og plads til alle slags hjerner.

Et samfund hvor der er plads til alles potentiale.

Men det er ikke min autentiske drøm.

Mit navn er Amon, og min drøm er bare at kunne fuldføre en uddannelse.